

Sygn. akt IX Ka 1413/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach, IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Sójka

Protokolant: st.sek.sąd. E. N.

przy udziale oskarżyciela publicznego funkcjonariusza policji asp. sztab. Arkadiusza Wołcerza

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2014 r.

sprawy D. B.

obwinionej o wykroczenie z art.97 kw w zw. z art.26 ust.1 Ustawy Prawo o ruchu drogowym

na skutek apelacji wniesionej przez obwinioną

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 25 sierpnia 2014 r. sygn. akt XI W 833/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od obwinionej D. B. kwotę 80 (osiemdziesiąt) złotych na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IXKa1413)14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia uznał D. B. za winną tego, że w dniu 16 stycznia 2014 roku o godz. 07.48 w K. kierując samochodem marki H. (...) o nr rej. (...) nie ustąpiła pierwszeństwa pieszemu znajdującemu się na przejściu stanowiącego wykroczenie z art. 97kw w zw. z art. 26 ust.1 ustawy prawo o ruchu drogowym i za to na podstawie art. 97kw w zw. z art. 24§1i3kw wymierzył jej karę 300 zł grzywny. Na podstawie art.118§1kpw i art. 119kpw w zw. z art. 616§2pkt.1kpk zasądził od obwinionej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz kwotę 30 zł tytułem opłaty .

Apelację od tego wyroku wniosła obwiniona D. B. , która zaskarżyła wyrok w całości i zarzuciła rozstrzygnięciu :

- błąd w ustaleniach faktycznych , przyjętych za podstawę wydanego orzeczenia polegający na przyjęciu , iż obwiniona dojeżdżając ul. (...) do ronda (...) poruszała się wewnętrznym padem drogi (przy osi jezdni) i dojeżdżając do przejścia dla pieszych nie ustąpiła pierwszeństwa poruszającej się tym przejściem B. Z. , podczas, gdy prawidłowa ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego ocenionego zgodnie z zasadami doświadczenia życiowego z uwzględnieniem zasad poruszania się po drogach publicznych prowadzić powinno do ustalenia , iż obwiniona chcąc zjechać z ronda im. G. w ul. (...) posiadającą na wjeździe z ronda im. G. jedynie jeden pas ruchu musiała już na etapie wjazdu na rondo ustawić pojazd na prawym pasie jezdni ul. (...) , a tym samym niemożliwym jest aby mogła poruszać się w sposób opisany przez B. Z. i przyjęty za podstawę wydanego wyroku przez Sąd Rejonowy,

- obrazę prawa procesowego mającą istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia tj. art.4, 5§2 i 7 kpk poprzez ocenę zgromadzonego materiału dowodowego , a w szczególności wyjaśnień obwinionej w sposób jednostronny , wyłącznie dla obwinionej niekorzystny powołując się jedynie na prawo do obrony obwinionej jako skutkujące odmową wiarygodności jej wyjaśnień mimo braku jakichkolwiek logicznych i uzasadnionych przesłanek mogących skutkować taką oceną .

W konkluzji skarżąca wniosła o zmianę wyroku i uniewinnienie jej od zarzucanego wykroczenia .

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja obwinionej D. B. nie zasługuje na uwzględnienie.

Analiza materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie oraz pisemnych motywów zaskarżonego wyroku pozwala na stwierdzenie , iż Sąd Rejonowy nie dopuścił się błędu, tak w ocenie przeprowadzonych dowodów , jak też w dokonywaniu na ich podstawie ustaleń faktycznych . Sąd Rejonowy rozważył wszystkie okoliczności mające znaczenie dla poczynienia prawidłowych ustaleń co do czynu obwinionej , wskazał także przesłanki na podstawie których przyjął , iż D. B. dopuściła się przypisanego jej wykroczenia . Apelacja nie przytacza żadnych okoliczności , które mogłyby podważyć prawidłowość rozumowania i ustaleń Sądu I instancji . Wręcz przeciwnie , obwiniona uzasadniając swoją tezę o braku podstaw do przypisania jej czynu polegającego na nie ustąpieniu pierwszeństwa pieszej B. Z. , odwołuje się wyłącznie do treści złożonych wyjaśnień , a więc w sposób subiektywny przedstawia interpretację przeprowadzonych w sprawie dowodów .

Jak słusznie wskazał Sąd Rejonowy w świetle przeprowadzonego dowodu w postaci zeznań B. Z. , nie budzi wątpliwości fakt, iż obwiniona nie ustąpiła jej pierwszeństwa w sytuacji, kiedy świadek przechodziła przez pasy dla pieszych położone na ul. (...) w K. . B. Z. w sposób konsekwentny , jasno opisała zdarzenie , wskazała także numer rejestracyjny pojazdu, którego kierujący zmusił ją do zatrzymania się i jak wskazała , gdyby tego nie uczyniła to doszłoby do jej potrącenia . Podała także, iż kiedy przeszła już jedną połowę pasów , widziała dojeżdżające pojazdy , przy czym pojazd obwinionej poruszający się lewym pasem nie ustąpił pierwszeństwa, natomiast inny pojazd , który w tym czasie jechał prawym pasem , zatrzymał się przed przejściem dla pieszych . Jak słusznie wskazał Sąd Rejonowy nie ma podstaw do kwestionowania wiarygodności relacji B. Z. , bowiem jest osobą obcą dla obwinionej , a zatem nie ma powodów do tego by bezpodstawnie pomawiać ją o popełnienie wykroczenia . Zdarzenie świadek opisywała w sposób konkretny , skupiając się na istotnych jego okolicznościach , zapamiętała także numer rejestracyjny pojazdu .

Odnosząc się z kolei do wyjaśnień obwinionej , to zauważyć należy, iż D. B. potwierdziła fakt, iż była kierowcą pojazdu , którego numery rejestracyjne podała B. Z. , bowiem codziennie o tej porze i tą trasą porusza się do pracy. Natomiast jak wskazała nie przypomina sobie sytuacji opisanej w zeznaniach świadka , a wręcz wyklucza by poruszała się lewym pasem ul. (...) w K. dojeżdżając do ronda (...) , bowiem z tego ronda skręcała w ul. (...) posiadająca na wjeździe jeden pas ruchu i musiała w związku z tym poruszać się prawym pasem , by w tą ulicę skręcić . Co do zasady stwierdzić należy, iż ten argument obwinionej nie jest prawidłowy, bowiem przy zachowaniu zasad ruchu drogowego obowiązujących przy poruszaniu się na dwupasmowym rondzie możliwym jest wykonanie manewru skrętu z każdego pasa w zjazd posiadający tylko jeden pas ruchu . Pozostała treść wyjaśnień obwinionej opiera się na założeniu , że skoro nie pamięta ona zaistnienia takiej sytuacji na drodze jaką opisuje B. Z. , to z pewnością nie zaistniała. Trudno więc inaczej, niż uczynił to Sąd Rejonowy , ocenić te wyjaśnienia . Trafne wskazanie, iż D. B. w ten sposób zmierzała do uniknięcia odpowiedzialności za popełnione wykroczenie , znajduje zatem pełne uzasadnienia w zebranych dowodach , a nie jak wskazuje to skarżąca stanowi wyraz wybiórczej i jednostronnej oceny jej wyjaśnień .

Podsumowując powyższe rozważania stwierdzić należy, że zarówno ocena dowodów, jak też poczynione na ich podstawie ustalenia faktyczne zostały dokonane przez Sąd Rejonowy prawidłowo zgodnie z zasadami określonymi w art. 7kpk.

Odnosząc się do wymiaru kary stwierdzić należy, iż Sąd Rejonowy oceniając stopień winy i społecznej szkodliwości popełnionego przez D. B. wykroczenia uwzględnił wszystkie okoliczności, co powoduje, iż orzeczona wobec obwinionej kara grzywny jest adekwatna i sprawiedliwa.

Dlatego też mając na uwadze powyższe argumenty należało na podstawie art. 109§2kpw w zw. z art. 437§1kpk orzec jak w wyroku. Na podstawie art. 119kpw w zw. z art. 634kpk zasądzono od obwinionej kwotę 80 zł tytułem kosztów postępowania odwoławczego, na którą to kwotę złożyło się 50 zł tytułem wydatków w II instancji (§3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10.10.2001r. w sprawie zryczałtowanych wydatków postępowania .. Dz. U. nr 118 poz.1269) i 30 zł opłaty od wymierzonej kary (art. 8 i 3 ust.1 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23.06.1973r. Dz. U. z 1983r. nr 49 poz.223 ze zmianami)

SSO Krzysztof Sójka